

Parròquies 3 viles

Diumenge XXIII T.O. (C) 4 de Setembre de 2022 – Núm. 41

Per què és el fill més il·lustre de St. Andreu de Llavaneres? Pot un pobre orfe, de petita estatura, arribar a ser cardenal, *Príncep* de l'Església? Pot un home contenir en el seu cor les preocupacions de tota l'Església universal, ser prolífic en llibres (més de 100), compilar el monumental Dret Canònic, apadrinar innumerables congregacions religioses i missions, mantenir una ingent correspondència amb totes les parts del món, aconsellar els Papes, presentar batalla intel·lectual davant els enemics de la fe i mantenir una pietat infantil i devota com el primer dia? Pot un home tan petit, consumit del tot després de tanta feina, tants esforços, tants enormes treballs, acabar els seus dies amb convulsions provocades per atacs de nervis i una malaltia gastrointestinal, arribar a ser tan gran en caritat? Un 7 de setembre de l'any 1913 moria, amb 59 anys, el nostre Cardenal Vives i Tutó: una vida entregada. Va nèixer a St. Andreu de Llavaneres un 15 de Febrer de l'any 1854, de família modesta i treballadora: el pare fuster i la mare mestre d'escola. Amb 11 anys, orfe ja de pare, degut a la pobresa familiar és ofert com a *fàmul* (servidor) i col·legial dels Pares Escolapis de Mataró. La seva mare junt amb les seves dues germanes entrarien a la Casa de Beneficència de St. Josep, dirigida per les Mares Concepcionistes. Amb 14 anys sent la vocació i demana ingressar a la Congregació dels Pares Escolapis, però la seva petició fou denegada doncs no veieren en ell ni talent ni bona presència (li faltava el dit índex de la mà dreta). Providencialment aquell mateix agost de 1868 arribava a Mataró, de Guatemala, el P. Segismon Castanyer, caputxí, cercant joves desitjosos d'abraçar la vida religiosa i missionera a l'Amèrica Central. Els dos germans Joaquim i Josep queden corpresos per ell: els captiva l'ideal missioner, una vida de treball, sofriment i abnegació perpètua per amor a Crist, un ideal sublim, alhora ple d'espines. Després de discernir-ho es presenten un dia davant la seva mare al llit malalta i li diuen: *"mare, el Senyor ha escoltat la vostra oració. Hem pensat de fer-nos Caputxins: estem segurs que aquesta es la nostra vocació i us demanem la vostra benedicció per anar-nos a Amèrica"*. La mare tancant un instant els ulls i després, abraçant-los ben fort, els diu: *"sou abans de Déu que meus: aneu allí on Ell us cridi. Si em demanéssiu d'anar a Amèrica per fer fortuna us negaria el permís, pero per fer-vos religiosos us dono la meva benedicció"* (Fr. Antonio Mª de Barcelona, *Cardenal Vives y Tutó*, 1916). El nostre Josep, amb 15 anys, un 8 de maig de l'any 1869 sortia cap a Guatemala amb el P. Segismon i 21 joves més. Arribarien al seu destí un 20 de juliol (la seva mare moriria durant el temps de la travesia, el 16 de juny amb 39 anys). Aquest és el començament de la vida del que seria després el Cardenal *Vives è Tutto o il Cardinale santo* com l'anomenava S. Pius X. Un fill del seu temps que il·lumina i esperona el nostre.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Batejos. Emma Garcia (LL). | **Matrimonis.** Alicia y Emmanuel (SV).

Exèquies. Maruja Giménez (LL) i Josep Costa (LL).

Reunió Romeria de Montserrat. Dimarts 6 de setembre a les 20:45, a la rectoria de St. Andreu.

Festa Major del Remei a Caldes. Missa Solemne, dijous 8 de setembre a les 11 h., presidida pel Sr. Bisbe Javier Vilanova, seguida d'ofrena floral.

Adoració eucarística prolongada. 2n divendres de mes, a St. Andreu, de 10 h. a 19 h.

Inscripcions a la catequesi parroquial. Per St. Andreu podeu contactar amb la Sra. Teresa Díaz, tel. 606168005 i per St. Vicenç i Caldes podeu contactar amb la Sra. Ana Villar, tel. 635432132.

HORARIS DE MISSA									
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00 (estiu: a les 10 h.)							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes		(de Rams a Corpus)					10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Església de St. Pere: en l'horari d'estiu, que va del 1r Diumenge de Juny fins al 4rt de Setembre, la missa és a les 10 h

Església del Carme (Caldes): De Rams a Corpus inclosos, aquesta missa es trasllada a la Parròquia de Sta. Maria

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

¿Por qué es el hijo más ilustre de St. Andreu de Llavaneres? ¿Puede un pobre huérfano, de pequeña estatura, llegar a ser cardenal, Príncipe de la Iglesia? ¿Puede un hombre contener en su corazón las preocupaciones de toda la Iglesia universal, ser prolífico en libros (más de 100), compilar el monumental Derecho Canónico, apadrinar innumerables congregaciones religiosas y misiones, mantener una ingente correspondencia con todas las partes del mundo, aconsejar a los Papas, presentar batalla intelectual ante los enemigos de la fe y mantener una piedad infantil y devota como el primer día? ¿Puede un hombre tan pequeño, consumido del todo después de tanta labor, tantos esfuerzos, tantos enormes trabajos, terminar sus días con convulsiones por ataques de nervios y una enfermedad gastrointestinal, llegar a ser tan grande en caridad? Un 7 de septiembre de 1913 moría, con 59 años, nuestro Cardenal Vives y Tutó: una vida entregada. Nació en St. Andreu de Llavaneres un 15 de Febrero de 1854, de familia modesta y trabajadora: el padre carpintero y la madre maestra de escuela. Con 11 años, huérfano ya de padre, debido a la pobreza familiar es ofrecido como *fámulo* (servidor) y colegial de los Padres Escolapios de Mataró. Su madre junto a sus dos hermanas entrarían en la Casa de Beneficencia de S. José dirigida por las Madres Concepcionistas. Con 14 años siente la vocación y pide ingresar en la Congregación de los Padres Escolapios, pero su petición fue denegada pues no vieron en él ni talento ni buena presencia (le faltaba el dedo índice de la mano derecha). Providencialmente, ese mismo agosto de 1868, llegaba a Mataró, de Guatemala, el P. Segismon Castanyer, capuchino, buscando jóvenes deseosos de abrazar la vida religiosa y misionera en Centroamérica. Los dos hermanos Joaquín y José quedan sorprendidos por él: les cautiva el ideal misionero, una vida de trabajo, sufrimiento y abnegación perpetua por amor a Cristo, un ideal sublime, pero lleno de espinas. Después de discernirlo, se presentan un día ante su madre, entonces ya enferma, y le dicen: *“Madre, el Señor ha escuchado vuestra oración. Hemos pensado en hacernos Capuchinos: estamos seguros de que ésta es nuestra vocación y le pedimos su bendición para irnos a América”*. La madre cerrando un instante los ojos y después, abrazándolos muy fuerte, les dice: *“Sois antes de Dios que míos: id allí donde Él os llame. Si me pidieráis ir a América para hacer fortuna os negaría el permiso, pero para haceros religiosos os doy mi bendición”* (Fr. Antonio Mª de Barcelona, *Cardenal Vives y Tutó*, 1916). Nuestro José, con 15 años, un 8 de mayo de 1869 salía hacia Guatemala con el P. Segismon y otros 21 jóvenes. Llegarían a su destino el 20 de julio (su madre moriría durante el tiempo de la travesía, el 16 de junio con 39 años). Éste es el comienzo de la vida del que sería después el Cardenal *Vives è Tutto* o *il Cardinale santo* como lo llamaba S. Pío X. Un hijo de su tiempo que ilumina y es acicate para el nuestro.